

לד:

עין משפט
גר מצוה

בה א מ"י ס"ז מהל'
ליקורי מונח הל' ב
סמך עשין שיט:

מוסף רש"י

[illegible]

וספות שאני

אלה ע"כ צירדן לא היו עומדים דרך חניימן אלא מלומלמין ומימה לר"י נני דרך חניימן עברו מ"מ הלא עמדו צירדן על שגמר ידועה העניא ועלו הכאנים ולא חזר להחניא שבערו כולן א"כ אחת נ' אמה של ירדן ושהות זה שעברו היו המים נגדשין ועולין יותר על י"ב מיל וי"ל אחר גודש שהיה מיותר על י"ב מיל לא הגיע ללח גובה מיל ולפיכ לא חשיו ללח **בזה** אמר חז"ל עברו מימה א"כ אחרי מלי ליה כ' אלעזר בקלות המים והלא אינו תליה אלא בעיבוב עברתם היו דכתבתי פליגי על מה שמסוה קלות המים לקלות המים אמרו זה אינו שאפילו אם היו עוצרין דרך חניימן היו המים נגדשין יותר וימ"ג מיל והוא לא אמר אלא י"ב עדי שזהו אחר זה עברו על י"ב זה תמיד רכי אם בזה אמר זה עברו מה קצבה שייך דקאמר שלג מאות שלפי חשבון גודל המים היו עוצרים ברוחב חצי מיל שהוא אורך ג' מאות חצי י"ב כיצד שחפשיה ש"ס ראוועה חסר י"ב מיל על י"ב מיל וכל ראוועה ברוחב מיל ואורך י"ב מיל ובשחפשיה ש"ס וזאל זו באורך יהיה אורך קמ"ד מיל על רוחב מיל מחלקו רוחב ראוועות ומתרנסה לאורך יהיה אורך רפ"ח מיל על רוחב חצי מיל והלא מנא ליה שכן עברו ונראה דלר"א בר שמעון לא עברו כלל דרך חניימן שהי בשעת חניימן היו מחסרים מפני שהיו נוטים אליהם זה רחוק מזה רחוק חניימן שצירדן אלל כעשברו נמשכין כולן זו אלל זו ושמה לא היה כל ישראל כי אם ברוחב מיל על חצי מיל וכעשעברו זה אחר זה בדרך חצי אדם עוצרין דרך שכל אחד נעשרה בני חסם זו אלל זו יוכל

בשהיו מגיעין לשפת עבר
למטה צידן ועושין מקום
ה' ישראל היה שנים עשר
מה ומיל הוא אלפים אמה

בכחנייתן עברו לדברי
בזבזה אחר זה עברו וחי
בכחנייתן עברו מר ס
מים קלים ישלח לך
שלח מן המדעת וכל
שעצמו והדין מדת רבי
(6) אמר ריש לקיש בעי
ויהיפרו לנו את הארץ
מרגלים לא נתכוונו א
ישראל כתיב הכא
וכתיב התם והפרה
וגו' ואלה שמותם
זכור אמר רבי יצחק
מאבותינו מרגלים
ואנו לא עלתה בדין
מיכאל סתור שסתור
מיכאל שעשה עצמו
אנו נאמר נחבי בן ופס
של הקב"ה ופסי ש
הקב"ה ויעלו כנגב
מבעי ליה אמר רבי
מעצת מרגלים והלך
אבות אמר להן אב
שאתנצל מעצת מרגל
משה עליו רחמים
להושע בן נון יהושע וי
והיינו דכתיב יעבריי
אחרת עמו וגו' ושם
(6) אחימן מוימן שבאו
הארץ כשחתת תלם
תלמים תלמים ד"א א
אלם תלמי בנה
שמעניקן חמה בקומה
נבנתה (מאי נבנתה)
אפשר אדם בונה בית
גדול דכתיב ויבני חם
שהיה מבונה על א
לך טרשים בכל א"י
דקברי בה שיכבי
הארצות יתר מארץ
בארץ מצרים ואין
מצרים יתר מצוען
שריו ואפילו הכי חב
בצוען וחברון טרשים
מקץ ארבעים שנה ויא
אלכה נא וגו' ואמר
רבה בר בר חנן
מחברון (7) ותניא א
מחברון מינה אידי
רעיא ושמן קניינא

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

ולדברי ר"א בר שמעון. דאמר יותר משלש מאות מיל צוה אחר זה עברו איש אחר איש ומנחלו ששה הוצהר לעבור דאי בחיימין עברו משום קולא דמים מאדס לא נגבין כל כך: מים קלים. הוצהר הם קלים מן האדס. ומר קצר אדס קל לרוח כמו המים: מדעקך. אני

אני מזה אומר וכל ישראל
אומרים ק' דכמדי (דברים א) ומתקרב
אלי כולם וגו' אני אמי מעבד
יך: כלום יש אדם. כלומר אם
הקב"ה צוה כלום היה אומר לו
לעשות דבר שסופו לנצל לידי תקלה:
לנושטם של ארץ ישראל. (ו) אותה
שחלה שאלה תחילה שלח המרגלים:
[א] עלט בידנו. אף אני וידעני
לדרוש: ספר דברי. הכחש ועשה
שונאו [של הקב"ה] דבאי: שפשה
שונאו של ארץ כנע. חלש כלמארי
לקמן (וה). אפילו בעל כבוד אני יכול
להוציא אותי משם: שהחביא דברי
ולא אמרן כמות שהן: שפיטע. דילג
שלג אמרן כאשר הם: יאושע. אף
הוצרך לך שכן ביקש עליו משה
רחמים: ויסינו דכמדי ועבדי כלל וגו'.
והיא תכרון דכמדי (יהושע ד) ויתן
לח חצרון כלכל ש"מ כלל הוא דלוי
לחצרון: יומן. גבור כחש כמו שד
הימן חשבה של שמשל: שפשה
הארץ כשחיסום. שמקום רגליו מעמיק
בארץ מרזו כוידו ויכר שם כגומא
ובחשט. לשון שני לא פורט לא שם
דמי לשחיות והלא לשון עמודי וי
שם כנדים ומקום מעמדם ניכר:
תליס. תחלס המהרשס שמעלה
הספסר ומעמיק בארץ: שחי מעניקס
אם תהמה קומסן. מרזו גומה קוממן
דומין כלילו כדמס נוקב ועונק נעק
שהמה יואה זו: לבנו קטן. כענן
קטן כהנים של חס היה ומלרס שני
לנניס: מבונס. לשון אכנה מהמה
(דברשט נח). כלומר מיושבת צפירות
ערשיס. טלעיס שאין עושין פירות
כארץ לחס: דקברי כס שכבי. לא
ברקין מייע. אלא היק ומדע דערשין
היא ואינה רחאי לפירות כלל שאר
הארץ לפיק ידוהו לקבורת תמיס:
כי היו כווען שריו. של מלך ישראל
שטולסיס אל פירעה לעזור לו על מלך
אשור. אלמא פירעה כווען ימיכ ושס
הולין לבקש: אלכס נא ואשלס
נדרי (ו). אלכס נא בחצרון ואשלס
הגדר שגדרתי בגשור דכמדי בתריה
וכי נדר עבדך בשכמי בגשור
בחצרון מאי צעי והלא לא היה שם
המוזה כי אם כעננין: להכיר ככסיס
לעולס. דלמר מר כמס' מנחות ככסיס
מתכרון אלמא ארץ מרעה היסה:
מינס. כלומר מתשוכתך נא מסייעני
חלס היסה תשובה ליער כחאר המר
מאחר שחיה נר טריסס דלמרי' ככסס
מיעלס כהשוכר (דף פ. ו) ואי ארעא
דמחזקא בגרונדי [ינאי] שניהס
משלמן: דקליסלס ארעא. עפר ס
טריסס דה ודלסלס מועטס הוא ומחזר

מסורת הש"ס

(ז) ויחל י"ב (ב) כחונות קיב,
ק"א ל"ב רש"ל
(ח) תמורה יד: ע"ש,
מנחות פ"ג (ו) וז"ל במ"ד
ב"א שבר"ח כ"ט
(ט) ששולחן. רש"ל,
(י) רש"ל, (כ) רש"ל מ"ג
ז"א מ"ה, (ע) ד"י. ע"ש
שם ומזה ל"שכ,
(ל) ומעלה כ"ג.

עזרה אור השלם

- [illegible]

הגהות הב"ח

- (א) גם' ויטענ בעניי הדבר
אמר ר"ל: (ב) רש"י ד"ה
בשעת וכו' אותן ששאלו
ל"ל ומיבט שאלה נמחק:
(ג) ד"ה אלכה נא ואשלים
ת נדרי אשר נדרתי
לך' בחברון אלכה נא:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones